

po 21/9 19:00 hod.
Státní hrad Pernštejn
Přijímací sál

Koncert Národního památkového ústavu

Markéta Cukrová
mezzosoprán

Kateřina Ghannudi
harfa

Jan Krejča
theorba

program

Ty spíš, duše moje

Italská hudba 1. poloviny 17. století

Francesco del Nicolino (1. pol. 17. století)

Tu dormi, anima mia / Ty spíš, milá má

Giulio Caccini (1551–1618)

Se ridete gioiose / Když radostně se usmíváte

Claudio Monteverdi (1567–1643)

Dolci miei sospiri / Mé sladké vzdechy

Belerofonte Castaldi (1580–1649)

Tasteggio soave *pro theorbu solo*

Settimia Caccini (1591–cca 1638)

Due luci ridenti / Veselý pohled

Francesca Caccini (1587–1641)

Lasciatemi qui solo / Samotného mě zde zanechte

Belerofonte Castaldi

Capriccio detto Bischizzoso *pro harfu a theorbu*

Claudio Monteverdi

Ecco di dolci raggi / Hle, sladkými paprsky

Anonym

Amor crudo, fior tiranno / Amore krutý, tyrane dravý

Barbara Strozzi (1619–1677)

Udite, udite! / Slyšte, slyšte!

Ascanio Mayone (1565–1627)

Ricercar sopra il canto di Costantio Festa *pro harfu solo*

Giulio Caccini

Amarili, mia bella / Amarilli moje krásná

Tarquinio Merula (1595–1665)

Canzonetta spirituale sopra la nanna / Duchovní popěvek na usnutí

Podtitul dnešního koncertu *Tu dormi, anima mia / Ty spíš, duše moje* napovídá, že nás čeká koncert velmi intimního rázu. Přeneseme se do Itálie počátku 17. století a budeme poslouchat písně a skladby uznávaných mistrů, ale také autorů dnes zcela neznámých. A co více, také uslyšíme díla hned několika skladatelů.

Významným autorem dnešního programu je **Giulio Caccini**, který je považován za jednoho ze zakladatelů opery, především ale nového kompozičního stylu – doprovázeného jednohlasu. V 16. století byla na vrcholu tzv. vokální polyfonie, tedy způsob komponování, kdy je více hlasů na sebe navázáno harmonicky, zároveň má ale každý hlas svoji vlastní samostatnost. Na konci 16. století už ale tento zastaralý způsob komponování začal postupně vytlačovat nový styl doprovázené monodie. Tedy jednoduše řečeno, jediný zpěvný hlas je harmonicky doprovázen akordickým nástrojem – loutnou, harfou, cembalem nebo varhanami. Doprovod je zcela podřízen melodii. Jako první tuto kompoziční metodu začali používat skladatelé ve Florencii, v jednom z nejvýznamnějších kulturních center Evropy. V roce 1673 zde došlo k prvnímu setkání skladatelů, básníků, vědců a hudebních teoretiků z řad měšťanů a aristokratů a dostalo název Camerata. Členem Florentské cameraty byl i Giulio Caccini, který jako jeden z prvních skladatelů vycítil, kterým směrem se bude hudba ubírat, a začal komponovat v novém stylu. Giulio Caccini byl všestranným muzikantem, byl vynikajícím zpěvákem – tenorem a také dokonale ovládal hned několik hudebních nástrojů.

Všestrannému hudebnímu vzdělání se dostalo i Cacciniho dcerám, starší **Francesce** i mladší **Settimii**. Obě byly především zpěvačky, ale také ovládaly různé hudební nástroje. A že také komponovaly své vlastní skladby je vlastně naprosto logické. Obě dcery nejprve vystupovaly s rodinným souborem *Le donne di Giulio Romano*. Starší Francesca později vstoupila, podobně jako její otec, do služeb florentského rodu Medicejů jako učitelka hudby, zpěvačka a skladatelka komorní i scénické hudby. Po roce 1614 byla nějakou dobu dokonce nejlépe placeným hudebníkem u dvora. Její sestra Settimia po sňatku s hudebníkem a skladatelem Alessandrem Ghivizzaním opustila Florencii a s manželem zamířili do Mantovy, kde vstoupili do služeb rodu Gonzagů.

Třetí a poslední skladatelkou v dnešním programu je o generaci mladší **Barbara Strozzi**. Narodila se v Benátkách jako nemanželské dítě významného benátského právníka a básníka Giulia Strozziho, který záhy rozpoznal její hudební talent a finančně ji podporoval v jejím hudebním vzdělání. Byl také autorem mnohých textů k jejím skladbám. Barbara Strozzi studovala u samotného Francesca Cavalliho, v té době nejvyhlášenějšího skladatele oper. Velmi brzy si začala své skladby také sama vydávat a díky tomu se stala na čas nejpłodnější skladatelkou světové hudby v Itálii. Drobnější vokální skladby byly většinou vydávány pouze v obsáhlých svazcích, avšak málokterý skladatel si to mohl z finančních důvodů dovolit. Svazky proto většinou obsahovaly díla hned několika

skladatelů najednou, tomu se ale Barbara Strozzi díky finanční nezávislosti mohla vyhnout. Její skladby snesou srovnání s těmi nejlepšími díly jejích mužských současníků: Claudia Monteverdiho, Francesca Cavalliho nebo Giacoma Carissimiho.

Pravděpodobně nejslavnějším autorem, jehož skladby zazní na dnešním koncertě, je právě **Claudio Monteverdi**. V současné době je považován za jednoho z nejvýznamnějších skladatelů v dějinách hudby, na jehož díle je nejvíce patrný vývoj, kterým se hudba na přelomu 16. a 17. století ubírala. Monteverdiho skladby ze středního a zejména pozdějšího období komponované stylem nových barokních ideálů, tedy stylem doprovázené melodie, jsou v porovnání s jeho ranými madrigaly komponovanými ještě v duchu renesanční vokální polyfonie naprosto odlišné. Monteverdi nejprve působil 22 let na dvoře rodu Gonzagů v Mantově. Od roku 1613 až do své smrti roku 1643 zastával post kapelníka v dómu sv. Marka v Benátkách, což bylo v té době jedno z nejvýznamnějších zaměstnání, jakého mohl hudebník dosáhnout.

Dalším významným skladatelem, který svým progresivním přístupem k hudbě formoval své pozdější skladatelské kolegy, avšak na rozdíl od Monteverdiho dnes téměř neznámým, je **Tarquinio Merula**. Pocházel z Cremony, kde také částečně působil, ale svým stylem a pojetím se nejvíce podobá kolegům benátského okruhu. Merula byl klíčovou postavou vývoje hned několika forem, které dozrály během barokní éry. Asi nejzásadněji přispěl k vývoji duchovní kantáty, kterou rozčlenil na árie, recitativy a sbory. Jeho oblíbenou kompoziční technikou byly variace nad ostinátním basem, kterou hojně využíval jak v duchovních dílech, tak i ve světských písních nebo čistě instrumentální hudbě.

Instrumentální „intermezza“ dnešního koncertu obstarají dva také téměř neznámí skladatelé a výteční instrumentalisté. **Belerofonte Castaldi** byl virtuosem na basovou loutnu, tedy na theorbu. Ačkoliv theorba měla především sloužit jako nástroj doprovázející sólový hlas, objevilo se několik skladatelů, mimo jiné právě Castaldi, kteří ji, fascinováni jejím hlubokým a nosným zvukem, používali i jako nástroj sólový. Castaldi theorbu ve svých skladbách využíval až do krajností, často výrazně přesahujících tehdejší hudební zvyklosti ať už v rytmu či v harmonii. Možná to souviselo i s Castaldiho povahou, neboť nikde nevydržel příliš dlouho a celkově měl pověst dobrodruha a podivína, což se projevilo i v jeho hudbě. To **Ascanio Mayone** dobrodruhem nebyl. Pocházel z Neopole a je tedy jediným představitelem třetího velkého hudebního centra Itálie dnešního koncertu. V Neapoli strávil většinu života, působil nejprve jako varhaník a posléze i jako kapelník v bazilice Nejsvětějšího Zvěstování. Kromě varhan ovládal Mayone bravurně i hru na harfu. V komponování se věnoval jak hudbě duchovní tak i světské, tou nejdůležitější byla pro něho ale hudba čistě instrumentální.

Kryštof Spirit

Mezzosopranistka **Markéta Cukrová** je pro neobyčejnou všestrannost a cit pro styl vyhledávanou interpretkou hudby od středověku po 20. století. Úspěchy v interpretaci „staré“ hudby jí vynesly spolupráci s renomovanými tuzemskými i zahraničními soubory a orchestry (La Risonanza, Mala Punica, Les Muffatti, Collegium Marianum, Collegium Vocale Gent, Collegium 1704, Musica Florea, Ensemble Inégal, Orkiestra Historyczna, Göttingen Festival Orchestra), s nimiž se podílela na víc než dvaceti nahrávkách. V romantickém a moderním repertoáru vystoupila pod taktovkou J. Bělohlávka, J. Hrůši, J. Latham-Koeniga, M. Ivanoviče, J. Kyzlinka za doprovodu České filharmonie, SOČRu, FOKu, Košické, Plzeňské, Brněnské, Ostravské, Zlínské a Varšavské filharmonie. Vedle rozsáhlé koncertní činnosti se věnuje i divadelní práci. Za roli Dardana v Händelově opeře *Amadigi di Gaula* na Händelfestspiele v německém Göttingenu si vysloužila nadšené kritiky a pozvání festivalu k samostatnému recitálu. Následovala hostování na scénách Národních divadel v Košicích (Händel / *Alcina*), Brně (Martinů / *Hry o Marii*, Purcell / *Dido a Aeneas*, Saariaho / *Láska na dálku*, Rossini / *Hrabě Ory*) Praze (Monteverdi / *Orfeo*, Händel / *Rinaldo*, Martinů / *Julietta*) a Ostravě (Britten / *Znásilnění Lukrécie*, Gluck / *Ifigenie v Aulidě*). V roce 2018 byla nominovaná na ceny Thálie a Jantar za vynikající ztvárnění operní role. V tomto roce se v ND Brno podílela na světové premiéře Ivanovičovy a Radokovy opery *Monument*, v níž ztvárnila roli Sochařovy manželky.

Markéta Cukrová se též věnuje pedagogické práci na specializovaných technických a interpretačních kurzech pro mladé zpěváky (Liteň, Valtice, Holešov, Kunín, Telč) a propagaci a osvětě klasického zpěvu.

Kateřina Ghannudi vystudovala hru na harfu u Jany Střížkové a zpěv u Lenky Pištěcké v Praze a u Glorie Banditelli v italském Terni. S touhou oživit tradici lidového harfenictví v Čechách začala hrát roku 2001 na repliku nechanické háčkové harfy z 19. století a zároveň hudbu starší i současnou na harfu gotickou a keltskou. Svá studia završila absolutoriem hry na trojřadou barokní harfu u Loredany Gintoli ve Veroně.

Spolupracuje se soubory In Cordis Ensemble, Quintana, Laus Veris, La Folia Barockorchester, Collegium 1704, Anonima Frottolisti, Cappella Mariana nebo Czech Ensemble Baroque a se sólisty, jako jsou např. cembalistka Monika Knoblochová či zpěváci Gloria Banditelli, Roberta Invernizzi, Regula Mühlemann, Hana Blažíková, Pino de Vittorio, Andreas Scholl nebo Anna Prohaska.

Kateřina vystupuje na prestižních mezinárodních festivalech, např. Concertgebouw Amsterdam, De Bijloke Gent, Wratislavia Cantans, FEMAS Sevilla a koncertovala mj. ve Slovinsku, Portugalsku, Libanonu či Kostarice. Nejnověji se představila na albech *The Oldest Violone 1500* pro label SDBC production či *Di corte in corte – Umanesimo in musica* pro Tactus. Zúčastnila se nahrávání pro ČRo, Proglas, Rai3, Radio Vaticana a pro vydavatelství Glossa Music, Tactus, Supraphon, Arta Records ad.

Jan Krejča se věnuje hře na theorbu, barokní kytaru a renesanční loutnu. Jako vyhledávaný hráč bassa continua spolupracuje s mnoha špičkovými domácími a zahraničními soubory (Collegium 1704, Collegium Marianum, Ensemble Inégal, Musica Florea, Czech Ensemble Baroque, Capella Cracoviensis, Capella Anna, Les Traversées Baroques, For Several Friends aj.) i se sólisty Janou Semerádovou, Hanou Blažíkovou, Tomášem Králem, Sergiem Azzolinim, Judith Pacquier, Lenkou Torgersen, Danielem Deuterem, Annou Fusek, Magdalenou Koženou ap.

Pravidelně koncertuje na festivalech, jako je Pražské jaro, Pražský podzim, Concentus Moraviae, Svatováclavské slavnosti, Haydnova Lukavice, Letní slavnosti staré hudby. Vystupuje v Českém rozhlasu a České televizi a účinkuje na desítkách nahrávek pro vydavatelství Accent, Arta records, Supraphon, Rosa aj. Vydal vlastní sólové album virtuózní italské hudby pro theorbu *Intavolatura di Tiorba*. Je lektorem historických drnkacích nástrojů na Akademii staré hudby při Masarykově univerzitě v Brně.

Tu dormi,

Anima mia,
tu dormi, e intanto
io per la notte ombrosa
pur non trovai dentro le piume posa;
vo' traendo sospir,
versando pianto.
Tu dormi, e del mio mal
non prendi cura.
Io te sola desio,
e in te sol ho fermato il pensier mio;
provo in amor vita penosa
e dura.

Se ridete gioiose,

Dolci labbra amorose,
Non sa mostrarne Amore
Pregio d'amor maggiore
In alcun nobil viso,
Che il vostro bel sorriso;
E pur ne mostra Amore
Pregio d'amor maggiore
Nel vostro nobil viso,
Col lampeggiar d'un riso,
Se ridono gioiosi
Gli occhi vostri amorosi.

Dolci miei sospiri,

Dolci miei martiri,
Dolce mio desio
E voi dolci canti
E voi dolci pianti
Rimanete, a Dio.

A la rìa partita
Vento, e mare invita
O volubili hore,
Ma non più querele
Duro Amor crudele
Ama il mio dolore.

Ty spíš,

milá má,
ty spíš, zatímco já,
jenž jsem nenalezl
v pokrývkách klidného spočinutí,
bloumám temnou nocí
uvzdychán a uplakan.
Ty spíš a o můj bol nedbáš,
já toužím
po tobě jedině
a pouze k tobě mé myšlenky míří;
kvůli lásce tak zakouším život trudný
a nelítostný.

Když radostně se usmíváte,

vy rty sladce láskyplné,
Amor předvést nedokáže
v jiné vznešené tváři
větší milostnou ctnost,
než jakou je váš krásný úsměv.
Přeci však Amor předvést umí
milostnou ctnost větší:
ve vaší vznešené tváři,
když probleskujícím smíchem
se radostně usmívají
ty vaše něžné oči.

Mé sladké vzdechy,

sladká má trápení,
sladká moje touha,
též vy sladké zpěvy
i vy sladké nářky,
zůstaňte, a buďte s Bohem.

K tomu smutnému odchodu
mne vítí i moře zvou.
Ó vrtkavý času běh!
Již však žádné stížnosti,
nelítostný a krutý Amore,
libuj si v mé bolesti.

Meco mova i piede
La mia pura fede
Come fece ogn' hora:
Voi d'intorno state
A la gran beltate
Che per me s'adora.
E se tutta adorna
Unque mai soggiorna
Festeggiando in gioco
Dite miei sospiri
Dite miei martiri
A lei del mio foco.
Hora miei sospiri
Hora miei martiri
E tu mio desio
E voi dolci canti
E voi dolci pianti
Rimanete, a Dio.

E se mai soletta
Suoi pensier diletta
Per solingo loco
E voi dolci canti
E voi dolci pianti
Dite del mio foco.
Se mia fiamma ardente
Ne la nobil mente
Non ricopre oblio
Fortunato a pieno
Quel che gia nel seno
lo nudrir desio.

Due luci ridenti

con guardo sereno
di dolci tormenti
m'ingombrano il seno.
Ma lampi d'amore
rapiscono il core,
con furto gentile
la libertà.

Se mnou putuje
i má čistá víra,
jak i dříve činívala:
Vy však obklopujte
tu velikou krásu,
již já tolik uctívám.
A když celá ozdobená,
kdekoliv bude pobývat,
hrát si, nebo oslavovat,
povězte jí, vzdechy moje,
povězte jí, muka moje,
o mém velkém plameni.
Nyní vzdechy moje,
nyní muka moje,
i ty touho má,
vy také sladké zpěvy,
i vy sladké nářky,
zůstaňte zde! Sbohem.

A kdyby náhodou sama
se v myšlenkách těšila
na nějakém opuštěném místě,
vy sladké zpěvy
i vy sladké nářky,
o mém ohni povězte jí.
A pokud můj sálavý plamen
v té vznešené mysli
v zapomnění neupadne,
zcela šťasten,
to, co již v srdci mám,
chovat dál si přejí.

Veselý pohled

dvou směřících se očí
mi zaplavuje hrud'
sladkým utrpením.
Milostné blesky však
uloupí srdce,
a nenásilnou krádeží
i jeho svobodu.

Pur lieto vivrà
quest'alma, cantando,
t'adora penando,
celeste beltà.

Due labbra di rose
con dolci rossori
le faci amorose
promettono ai cori.
Ma in quel bel sereno
s'annida il veleno
che uccide dell'alme
la libertà.
Pur lieto...

Due braccia soavi,
mie dolci catene,
far posson men gravi
l'acerbe mie pene.
Da quest'io desio
sia stretto il cor mio;
si perda, si perda
la libertà.
Pur lieto...

Due risi, due sguardi,
due care parole,
sian fi amme, sian dardi,
morir non mi duole.
Morrommi beato,
morrò fortunato,
e perderò lieto
la libertà.
Pur lieto...

Lasciatemi qui solo

Tornate augelli al nido
Mentre l'anim'e 'l duolo
Spiro su questo lido
Altri meco non voglio
Ch'un freddo scoglio,
E 'l mio fatal martire.
Lasciatemi morire.

Přesto bude žít radostně
tato zpívající duše,
co tě v bolesti zbožňuje,
nebeská krásu.

Dva retý jak růže
s jemným zarděním
slibují srdcím
milostné vzplanutí.
V tom krásném jasu
je však zahnížděn jed,
který zabíjí
svobodu nitra.
Přesto ...

Dvě líbezné paže,
má přemilá pouta
mohou jen ulehčit
mé hořké bolesti.
Jimi si přeji,
ať je mé srdce sevřeno;
a ona svoboda
ať klidně si zmizí.
Přesto...

Dva úsměvy, dva pohledy,
dvě milá slůvka,
budou-li šípy, budou-li plameny,
pak umřít mne nebolí.
Zemřu já blažený,
zemřu i šťastný
a radostně přijdu
o tu svou svobodu.
Přesto ...

Samotného mě zde zanechte,

ptáci, do hnízd se vraťte,
zatímco svou duši i svou bolest
vydechnu na tomto pobřeží.
Nikoho tu se mnou nechci,
kromě studeného útesu
a svého smrtícího utrpení.
Nechte mne zemřít.

Dolcissime sirene,
Che 'n sì pietoso canto
Raddolcite mie pene
Fate soave il pianto
Movet' il nuoto altronde
Togliete all'onde
I crudi sdegni, e l'ire.
Lasciatemi morire.

Placidissimi venti
Tornate al vostro speco
Sol miei duri lamenti
Chieggo che restin meco.
Vostri sospir non chiamo
Solving bramò
I miei Dolor finire.
Lasciatemi morire.

Felicissimi amanti
Tornate al bel diletto
Fere eccels'o notanti
Fuggite il mesto aspetto
Sol dolcezza di morte
Apra le porte
All'ultimo Languire.
Lasciatemi morire.

Avarissimi lumi
Che su 'l morir versate
Amarissimi fiumi
Tard'è vostra pietate.
Già mi sento mancare
O luci avar'e
Tarde al mio conforto
Già sono esangu'e smorto.

Ecco di dolci raggi

il Sol armato,
Del verno saettar la stagion Florida;
Di dolcissimo amor inebriato,
Dorme tacito vento
in sen di Clorida.

Nejsladší Sirény,
jež svým smutným zpěvem
ulehčujete mému bolu,
zjemněte ten pláč,
změňte směr plavby
a oslabte vlnám
jejich prudkou bouřlivost a hněv.
Nechte mne zemřít.

Vy, nejtíší vánky,
vraťte se do svého útočiště;
jen můj těžký pláč
chci tady mít se mnou.
Po vašem vanutí nevolám,
v samotě toužím
skoncovat se svým bolem.
Nechte mne zemřít.

Přešťastní milenci,
vraťte se k líbeznému plesání,
šelmy hor i vod,
opustte tyto neveselé končiny,
pouze útěcha smrti
necht' otevře brány
tomu poslednímu utrpení.
Nechte mne zemřít.

Přeukrutné zraky,
jež nad tím umíráním proléváte
přetrpké potoky slzí,
pozdě přichází vaše lítost.
Již cítím, jak omdlévám,
ach oči, utěšující mne
tak málo, a tak pozdě,
již jsem vykrváčený a mrtvý.

Hle, jak Slunce, ozbrojeno

sladkými paprsky
nastřeluje do Zimy kvetoucí čas;
opojen sladkou láskou
dřímá vítr
v klíně Cloridy.

Tal' hor però, lascivo & odorato
Ondeggiar, tremolar fa l' herba Florida.
L' aria la terra il Ciel spiran amore,
Arda dunque d'amor,
arda ogni core.

lo ch' armato sin hor
d'un duro gelo
Dagli assalti d'amor potei difendermi,
Né l' infocato suo pungente telo
Puote l' alma passar o 'l petto
offendermi.
Hor che il tutto si cangia
al novo cielo
A' due begl' occhi ancor
non dovea arrendermi?
Sì sì disarmo il solito rigore,
Arda dunque d'amor,
arda il mio core.

Amor crudo, fior tiranno,

cieco, ignudo, pien d'inganno,
prend'il volo, mentitore,
va' pur lungi dal mio core.
Sono eterne le tue pene,
son tenaci le catene.
Ah, quel tuo veleno infetto
l'alme incide e dà diletto.
Prend'il volo, mentitore,
va' pur lungi dal mio core.
Son già sciolto dal tuo laccio,
fuor d'affanno e fuor d'impaccio,
son felice, son beato.
Va' pur lungi, dispietato.
Prend'il volo, mentitore,
va' pur lungi dal mio core.
Tue promesse son inganni,
tue lusinghe son affanni;
più non temo, più non spero,
va' pur lungi, lusinghiero.
Prend'il volo, mentitore,
va' pur lungi dal mio core.

Když tu pojednou, laškovně a voňavě,
rozvlíni koberce kvetoucích travin.
Vzduch, Země i Nebesa dýchají láskou,
necht' i všechna srdce
milostně vzplanou.

Já, jenž jsem ozbrojen
ledovým krunýřem,
dosud výpadům Amora odolával,
ani hrot jeho ostrého šípu
nedokázal proklát mou duši,
nebo poranit hrud'.
Nyní však, kdy se vše novému
nebi podřizuje,
neměl bych se již těm dvěma
krásným očím vzdát?
Ano, necht' je již odzbrojena
ta dosavadní přísnost,
a mé srdce zahoří láskou.

Amore krutý, tyrane dravý,

slepý a nahatý, úskoků plný,
tak už leť, ty proradníku,
co nejdál od mého srdce.
Tebou způsobená muka jsou věčná,
ty řetězy přepelné,
ach, ten tvůj zkažený jed
duše zabíjí, když poskytuje slast.
Tak už leť, ty proradníku,
co nejdál od mého srdce.
Již vysmeknut ze tvých smyček,
 pryč z trápení, šlamastyky,
šťastný jsem a blažený.
Běž co nejdál, nelitostný,
a už leť, ty proradníku,
co nejdál od mého srdce.
Tvoje sliby jsou jen klamy,
naděje jen svízel samý,
nedoufám již, nebojím se,
falešníku, ať jsi v dálce.
Leť už, leť, ty proradníku,
co nejdál od mého srdce.

Udite, udite!

Udite Amanti la cagione
Oh, Dio
Ch'a lagrimar mi porta
Oh, Dio
Nell'adorato e bello idolo mio
Che sì fido credei
La fede è morta.

Vaghezza ho sol di piangere
Mi parco sol di lagrime
Il duolo è mia delizia
E son mie gioie i gemiti.

Ogni martire aggradami
Ogni dolor diletta mi
I singulti mi sanano
I sospir mi consolano.

Oh, Dio
Nell'adorato e bello idolo mio
Che sì fido credei
La fede è morta.
Ma se la fede negami
Quell'inconstante e perfido
Almen fede serbatemi
Fino alla morte o lagrime.
Ogni tristezza assalgami
Ogni cordoglio eternisi.

Tanto ogni male affligami
Che m'uccida e sotterrmi.

Amarilli, mia bella,

Non credi, o del
mio cor dolce desio,
D'esser tu l'amor mio?
Credilo pur: e se timor t'assale,
Prendi questo mio strale,
Aprimi il petto
e vedrai scritto in core:
Amarilli è il mio amore.

Slyšte, slyšte!

Slyšte, milující, jaký důvod,
ó, Bože,
k pláči mě vede.
Ó, Bože.
Má zbožňovaná kráska,
v jejíž stálost jsem tolik věřil,
svou věrnost pohřbila.

Jen pláčem se teď utěšuji,
slzami nijak nešetřím,
bolest mé slasti nahradila,
radosti vystřídal jen nářek.

Muka se mi však zamlouvají,
těší mě každý další bol,
vzlykání mě uzdravuje,
vzdechy jsou mi útěchou.

Ó Bože,
má zbožňovaná kráska,
v jejíž stálost jsem tolik věřil,
svou věrnost pohřbila.
Pokud mi však odpírá věrnost
můj nestálý, hanebný miláček,
alespoň vy, ó, slzy,
buďte mi do smrti věrné.
Ať mě smutek pohltí,
hoře navěky zachvátí.

Veškerá muka ať mě tak sklíčí,
že k smrti a do hrobu mě dovedou.

Amarilli moje krásná,

nevěříš snad, sladká touho
mého srdce,
že právě ty jsi mou láskou?
Věř tomu, a přepadne-li tě nejistota,
vezmi tento šíp,
otevři mou hrud',
a v srdci uvidíš napsáno:
„Amarilli je má láska“.

Canzonetta spirituale alla nanna

Hor ch'è tempo di dormire
Dormi dormi figlio e non vagire,
Perchè, tempo ancor verrà
Che vagir bisognerà
Deh ben mio deh cor mio
Fa, fa la ninna ninna na
Chiudi, quei lumi divini
Come fan gl'altri bambini,
Perchè tosto oscuro velo
Priverà di lume il cielo
Deh ben mio deh cor mio
Fa, fa la ninna ninna na
Over prendi questo latte
Dalle mie mammelle intatte
Perchè ministro crudele
Ti prepara aceto e fiele
Deh ben mio ...
Amor mio sia questo petto
Hor per te morbido letto
Pria che rendi ad alta voce
L'alma al Padre su la croce
Deh ben mio deh cor mio
Fa, fa la ninna ninna na
Posa hor queste membra
belle vezzosette
Vezzosette e tenerelle
Perchè poi ferri e catene
Gli daran acerbe pene
Deh ben mio deh cor mio
Fa, fa la ninna ninna na
Queste mani e questi piedi
Ch'hor con gusto e gaudio vedi
Ahimè com'in varij modi
Passeran, passeran acuti chiodi
Questa faccia gratiosa
Rubiconda hor più che Rosa
Sputi e schiaffi sporcheranno
Con tormento e grand'affanno
Ah con quanto tuo dolore
Sola speme del mio core
Questo Capo e questi crini
Passeran acuti spini
Ah ch'in questo divin petto
Amor mio dolce e diletto
Vi sarà piaga mortale

Duchovní popěvek na usnutí

Ted', když je čas jít spát,
spi jen, spi, synku, neplakej,
vždyť ještě přijde chvíle,
kdy pláče bude třeba.
Ach, miláčku, ach, srdce mé,
hezky pěkně hajinkej,
zavři svoje božské oči
jako jiné dětičky,
neboť brzy temný závoj
vezme nebi jeho světlo
Ach, miláčku, ach, srdce mé,
hezky pěkně hajinkej,
nebo si vezmi moje mlíčko
z mých nedotčených prsou,
pak totiž krutý služebník
ti nachystá ocet a žluč
Ach, miláčku...
Lásko má, ať moje hrud'
je ti měkkým lůžkem,
dřív než nahlas odevzdáš
duši Otci na kříži.
Ach, miláčku, ach, srdce mé,
hezky pěkně hajinkej,
dej spočinout svým
krásným údům,
půvabným a dětsky útlým,
neb potom jim krutá muka
způsobí hřeby a pouta.
Ach, miláčku, ach, srdce mé,
hezky pěkně hajinkej
Tyto ruce a tyhle nohy,
na něž je radost pohledět,
běda, pak mnohokrát
probodnou ty ostré hřeby
Tu líbeznou a milou tvář,
ted' víc než růže ruměnou,
pošpiní, zbijí, poplivou
a způsobí nám krutá muka,
až spatříme jak velmi trpíš,
jediná naše naději,
když tvou hlavu s bujnou kšticí
ostré trny poraní.
Ach, pak se ve tvé Boží hrudi,
má sladká, milovaná lásko,
smrtelná rána objeví

Empia lancia e disleale
Dormi dunque figliol mio
Pur Redentor mio
Perchè poi con lieto viso
Ci vedrem in Paradiso
Hor che dorme la mia vita
Del mio cor gioia compita
Taccia ogn' un con puro zelo
Taccian sin la terra e 'l cielo
E fra tanto io che farò
Il mio ben contemplerò
Ne starò col capo chino
Sin che dorme il mio bambino.

po hanebné, ničemné zbrani.
Spinkej tedy synku můj,
můj Spasiteli,
neboť pak se radostně
sejdeme spolu v ráji.
Teď když usnul, život můj,
mého srdce největší radost,
ať každý usilovně mlčí,
ať zmlknou země, nebesa.
A co já zatím budu dělat?
Budu rozjímat nad miláčkem,
stát tady s hlavou skloněnou,
dokud spinká mé děťátko.

Překlad: Marie Kronbergerová a Miloslav Študent